

Sygnatura akt: V GC720/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Kalisz, dnia 14 listopada 2016r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu w V Wydziale Gospodarczym w składzie:

Przewodniczący: SSR Robert Roliński

Protokolant: Paulina Frelicka

po rozpoznaniu w dniu 14.11.2016r. w K.

na rozprawie sprawy

z powództwa: R. K.

przeciwko: J. R. (1)

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego J. R. (2) powoda **R. K.** kwotę 926,68 zł (dziewięćset dwadzieścia sześć złotych sześćdziesiąt osiem groszy) wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwot:

- 194,83 zł od dnia 5.09.2014r. do dnia zapłaty;

- 731,85 zł od dnia 5.03.2015r. do dnia zapłaty;

2. zasądza od pozwanego J. R. (2) powoda **R. (...)** (trzydzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygn. akt V GC 720/16

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 24 lutego 2016r. powód R. K. wniósł o zasądzenie od pozwanego J. R. (1) kwoty 926,68 zł. wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 194,83 zł. od dnia 05 września 2014r. do dnia zapłaty i od kwoty 731,85 zł. od dnia 05 marca 2015r. do dnia zapłaty oraz wniósł o zasądzenie od pozwanego kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu powód podniósł, że wierzytelność dochodzona pozwem wynika z dwóch faktur, na mocy których pozwany zakupił od powoda towar, za który powinien zapłacić przelewem w ciągu 7 dni. Pozwany pomimo obietnic nie dokonał zapłaty za towar. Powód wielokrotnie e-mailowo i telefonicznie, a także poprzez wezwanie do zapłaty przypominał pozwanemu o nieuregulowanych fakturach-bezskutecznie. W dniu 23 lipca 2015r. powód wysłał do pozwanego ostatecznie wezwanie do zapłaty. Jednakże pozwany nie uregulował płatności.

(pozew k. 2-3 akt)

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym w dniu 13 kwietnia 2016r. Sąd Rejonowy w Kaliszu V Wydział Gospodarczy w osobie referendarza sądowego, w sprawie o sygn. akt V GNc 706/16, orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty z dnia 28 kwietnia 2016r. pełnomocnik pozwanego zaskarżył nakaz zapłaty w całości, wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenia na rzecz strony pozwanej kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego wraz z kwotą 17 zł. tytułem zwrotu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu sprzeciwu pełnomocnik pozwanego podniósł, że kwestionuje okoliczności zawarcia umowy sprzedaży oraz dostarczenia drewna budowlanego przez powoda. Po czym wskazał, że pozwany kwestionuje, że zamawiał od powoda drewno budowlane w ilości wskazanej na fakturach vat. Przyznał, że pozwany zakupił od powoda drewno budowlane w ilości 10.600 m³, na podstawie której powód wystawił fakturę VAT nr (...) z dnia 19 grudnia 2014r. którą pozwany w całości uregulował. Ilość drewna została ustalona na podstawie projektu budowlanego. Pozwany nie zlecał dodatkowego zakupu drewna, gdyż ilość drewna została precyzyjnie określona w projekcie budowlanym oraz w pierwszym zamówieniu złożonym przez pozwanego. Nie było zatem potrzeby dodatkowego dokupowania drewna. Poza tym pełnomocnik pozwanego podniósł, iż powód nie wykazał, że pozwany zlecił zakup drewna oraz, że powód dostarczył pozwanemu drewno w ilości wskazanej na fakturach.

(sprzeciw od nakazu zapłaty k. 25-26 akt)

Sąd poczynił następujące ustalenia faktyczne:

Powód R. K. w ramach prowadzonej działalności gospodarczej sprzedał pozwanemu J. R. (1) towar w postaci drewna budowlanego. Pozwany zamówił drewno w kilku etapach. Powód na podstawie telefonicznego zamówienia pozwanego, w dniu 28.08.2014r. sprzedał pozwanemu drewno budowlane w ilości 0,220m³ za kwotę 194,83 zł. brutto oraz w dniu 25.02.2015r. w ilości 0,850 m³ za kwotę 731,85 zł. W związku z dokonaną sprzedażą powód wystawił fakturę VAT nr (...) z terminem zapłaty w dniu 04.09.2014r. oraz fakturę VAT nr (...) z terminem zapłaty w dniu 04.03.2015r. Towar został dostarczony pozwanemu i przekazany zgodnie z ustaleniami telefonicznymi w O. kierowcy wskazanemu przez pozwanego. Pomimo telefonów i e-maili pozwany nie zapłaciła za towar. Z uwagi brak zapłaty pozwany w dniu 24 lipca 2015r. otrzymał wezwanie do zapłaty, na które nie odpowiedział.

(dowód: wydruk z CEIDG k. 8 akt

faktury VAT k. 5,6 akt;

zeznania powoda R. K. e-protokół z dnia 14.11.2016r. 00:18:08,

00:25:10, 00:28:08 min;

wezwanie do zapłaty wraz z potwierdzeniem nadania i odbioru k. 4,7 akt)

Pozwany zakupił od powoda w dniu 19.12.2014r. drewno budowlane w ilości 10.600m³ oraz łąty drewniane w ilości 1100 mb i kontrłaty w ilości 450m³ za łączną kwotę 11.924,85 zł., którą zapłacił powodowi.

(dowód: faktura VAT nr (...));

zeznania powoda R. K. e-protokół z dnia 14.11.2016r. 00:25:10,

00:28:08 min;

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego w postaci dokumentów, których prawdziwości żadna ze stron nie kwestionowała. Ponadto sąd ustalił powyższy stan faktyczny w oparciu o zeznania powoda, które w sposób logiczny, spójny i wiarygodny w stosunku do całości zebranego w sprawie materiału dowodowego uzupełniły materiał dowodowy oparty na dokumentach. Ponadto treść zeznań powoda w ocenie Sądu pozwoliła ustalić, iż relacje handlowe z pozwanym opierały się na zamówieniach telefonicznych i tak też ustalono sposób odbioru towaru. Pozwany w tym zakresie nie powołał żadnych okoliczności.

Sąd zważył co następuje:

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego uzasadnione jest twierdzenie, iż strony postępowania łączyła umowa sprzedaży w ramach której pozwany nabył od powoda towar w postaci drewna budowlanego nie tylko w ilości wynikającej z faktury na kwotę 11.924,85 zł za którą pozwany zapłacił, ale także w ilości wynikającej z faktur VAT stanowiących podstawę dochodzonej przez powoda należności. Wobec tego, że strony łączyła umowa sprzedaży należy wskazać na treść art. 535 § 1 k.c. w myśl którego przez umowę sprzedaży sprzedający zobowiązuje się przenieść na kupującego własność i posiadanie rzeczy, zaś kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić cenę. Z treści cytowanego przepisu wynika, że sprzedaż jest umową odpłatną, wzajemną, zaś zobowiązania stron dochodzą do skutku solo consensu. Skutkiem zawarcia umowy sprzedaży jest zobowiązanie się sprzedawcy do przeniesienia własności rzeczy lub prawa na kupującego oraz zobowiązanie się kupującego do zapłacenia sprzedawcy umówionej ceny (W.Katner „umowne przeniesienie własności ruchomości w prawie polskim”, Warszawa 1992r., str 51-55). Powód zgodnie z zawartą umową sprzedaży zobowiązał się sprzedać pozwanemu towar w postaci drewna budowlanego, co też uczynił wydając i przenosząc własność tych rzeczy na pozwanego, co też Sąd ustalił w oparciu dokumenty w postaci faktur oraz zeznania powoda. Zatem powód jako strona sprzedająca wykonał ciężący na nim obowiązek wynikający z zawartej umowy. Z kolei udowodnienie faktu zawarcia umowy, jej treści i jej wykonania poprzez dostarczenie towaru pozwanemu przesądza o wypełnieniu obowiązku udowodnienia przez powoda faktu, którego ciężar udowodnienia spoczywał na powodzie. Odmiennie przedstawia się sytuacja związana z wykonaniem ciężącego na pozwanym obowiązku odebrania rzeczy i zapłaty ceny. Otóż pozwany wykonał spoczywający na nim obowiązek w sposób połowiczny co oznacza, że jakkolwiek odebrał przedmiot umowy to nie zapłacił umówionej ceny. Fakt zaś, że zapłaty w zakresie żądanym przez powoda nie było, w tej sprawie był bezsporny. Skoro strony łączyła umowa sprzedaży to po wykonaniu obowiązku przez powoda związanego z wydaniem przedmiotu sprzedaży pozwany zobowiązany był uiścić za zakupiony towar cenę w odroczonej terminie płatności wskazanym w fakturach VAT.

Pozwany w sprzeciwie od nakazu zapłaty kwestionował, że zamawiał od powoda drewno budowlane w ilości wskazanej na fakturach VAT dołączonych przez powoda do pozwu, wskazując jednocześnie, że zakupił od powoda drewno budowlane w ilości 10.600 m³, za które zapłacił. Ponadto podniósł, że ilość drewna została ustalona na podstawie projektu budowlanego oraz, że nie zlecał dodatkowego zakupu drewna, gdyż ilość drewna została precyzyjnie określona w projekcie budowlanym oraz w pierwszym zamówieniu złożonym przez pozwanego. Odnosząc się do twierdzeń pozwanego wskazać należy, iż w ocenie Sądu są one bezpodstawne. Przede wszystkim wynika to z faktu, iż pozwany twierdząc, iż zamówił u powoda tylko taką ilość drewna, która wynikała precyzyjnie z projektu budowlanego okoliczności tej w żaden sposób nie wykazał, mianowicie nie przedłożył rzeczonożego projektu budowlanego jak również pomimo zgłoszenia w treści sprzeciwu od nakazu zapłaty wniosku dowodowego w postaci przesłuchania stron nie stawił się na termin rozprawy. Przy czym należy podkreślić, że powód w sposób jednoznaczny stwierdził, że pozwany zamawiał drewno etapami i zapłacił za część zamawianego drewna (faktura VAT przedłożona przez pozwanego) pomimo tego, iż pozostałe zamówione drewno zostało mu wydane do rąk kierowcy wskazanego przez pozwanego. Należy mieć także na uwadze, że stwierdzenie pełnomocnika pozwanego, że ilość drewna została precyzyjnie określona w **pierwszym** zamówieniu złożonym przez pozwanego wskazuje, że było co najmniej jeszcze jedno zamówienie, a więc należy przyjąć, że pozwany nie złożył tylko jednego zamówienia na drewno w ilości 10.600 m³.

Wobec powyższego na pozwanym ciążył obowiązek wykazania zasadności podnoszonego twierdzenia, że ilość drewna jaką zamawiał wynikała jak to stwierdził precyzyjnie z projektu budowlanego i nie było potrzeby dodatkowego dokupienia drewna. Przede wszystkim pozwany nie wykazał w żaden sposób, iż zamówił u powoda jedynie taką ilość drewna jaka wynikała z projektu budowlanego. Obowiązek przedstawienia dowodów w tym zakresie spoczywał na pozwanym (art.3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art.227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art.6 k.c.) S. takie zawarł Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 17 grudnia 1996r. sygn. akt I CKU 45/96 (opublikowane w OSNC z 1997r./6-7/76).

Ponadto należy podkreślić, iż pozwany zrezygnował z obrony swoich praw nie stawiając się na termin rozprawy. Poza tym pełnomocnik pozwanego pomimo złożenia przez powoda wniosku o przesłuchanie go w charakterze strony

oświadczył, iż rezygnuje z przesłuchania pozwanego (przy czym pierwotnie taki wniosek złożył w sprzeciwie od nakazu zapłaty).

W ocenie Sądu nie bez znaczenia jest także fakt, iż pozwany nie ustosunkował się do twierdzeń powoda, iż ten wzywał wielokrotnie pozwanego do zapłaty, w tym pisemnie (pozwany odebrał wezwanie do zapłaty w dniu 24.07.2015r.). Przy czym pozwany nie zaprzeczył, że takie wezwania miały miejsce jak również nie wskazał, czy po wezwaniach, a w szczególności po odebraniu wezwaniu do zapłaty w dniu 24.07.2015r. próbował wyjaśnić z powodem zasadność tego wezwania. Należy mieć również na uwadze, że prezentowana przez pozwanego postawa w toku procesu świadczy o tym, że nie podjął nawet próby wyjaśnienia tych okoliczności przed Sadem. Pozwany pomimo prawidłowego wezwania na termin rozprawy nie stawił się na rozprawie bez usprawiedliwienia.

Zatem należy uznać, że powyższe twierdzenia pozwanego są gołosłowne, niezasadne i stanowią efekt przyjętej przez pozwanego linii obrony.

Mając na uwadze powyższe powództwo należało uwzględnić, czemu sąd dał wyraz w sentencji wyroku.

O odsetkach Sąd orzekł w oparciu o art. 481§1k.c. w zw. z art. 476 k.c.

O kosztach postępowania Sąd orzekł stosując przewidzianą w art. 98 k.p.c. zasadę odpowiedzialności za wynik procesu i wobec uwzględnienia powództwa zasądził ich zwrot od pozwanego na rzecz powoda. Koszty postępowania w niniejszej sprawie stanowiła opłata sądowa od pozwu w kwocie 30 zł.